

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 6.

Tolvte Sæssion.

4de Møde.

Tredagen den 5te Decbr. Kl. 1.

(Fortsat).

Justitsministeren (fortsat): Det, hvorpaa det altsaa kommer an, det er at fjerne de Mangler, der, saaledes som jeg ogsaa ved Lovens Forelæggelse tillod mig at bemærke, fra alle Sider erkjendes at være forbundne med den nuværende Indretning af Skiftecommissjonen, — jeg siger med Indretningen af Skiftecommissjonen, thi Manglerne og Ulemperne klæbe ved selve Indretningen og hidrøre ingenlunde fra de Mænd, som beklæde Skiftecommissairenes Stilling; i den Henseende behøver jeg kun at appellere til mange Aars Erfaring, for med Sikkerhed at kunne udtale, at man ikke skal kunne paavise nogen Skiftebehandling, nogen Skifteret, der med en saadan Indsigt, med en saadan Omgættighed har udført de den overdragne Forretninger, som Lands-Over- samt Hof- og Stadsrettens Skiftecommissjon. Manglerne klæbe, som sagt, ved den bestaaende Indretning og ere i det Væsentlige at søge deri, at tvende Assessorer af Overretten træde ind i Skiftecommissjonen, og at af disse, saaledes som det ogsaa findes udtalt i Motiverne, Nr. 2 i Grunden albrig har havt Noget med Skifteforvaltningen at bestille; han har blot maattet sætte sit Navn under, uagtet han ikke havde havt Noget at gjøre med den paagjældende Sag. Det maa derhos erindres, at da den Assessor, der træder over i Skiftecommissjonen, gaaffe

pludselig kastes ind i disse Forretninger, og i de 2 Aar maa samle alle de Boer, være sig Dødsboer, Fallitboer osv., der falde i Viennet, bliver han overbehyrdet i dette Tidsrum, og saa snart de 2 Aar ere omme, er det hans Opgave blot at see at faae de ham vedkommende uassluttede Boer bragte til Endelighed; heraf komme de Ulemper, der ere paapegede i Motiverne. Disse ville imidlertid undgaaes, naar Skiftecommissjonen i Overeensstemmelse med Regjeringens Forslag indrettes saaledes, at den bestaaer af trende Assessorer, der hver fungerer i 4 Aar, imellem hvem Boerne stadig deles; medens tidligere een Assessor maatte overtage de i Viennet faldende Boer, vil han nu efter Forslaget kun komme til at faae $\frac{1}{3}$ af dem; denne $\frac{1}{3}$ er ikke større, end at han vil kunne overkomme dem, og naar de 4 Aar ere udløbne, vil han kun have at slutte de resterende Boer. Medens man saaledes ikke som nu, kan berygte, at Boernes Slutning vil forsinkes, vil der desuden ved en saadan Ordning opnaaes, hvad der med Hensyn til Skifteforvaltningen er af stor Vigtighed, en fast og stadig Praxis, idet man vel maa erindre, at de 3 Medlemmer, hvoraf Skiftecommissjonen skal bestaae, ikke fratæde paa eengang, men successive, og ved den nære Berøring, hvori de staae til hinanden, vil altid en stadig Conference kunne finde Sted med Hensyn til saadanne Spørgsmaal, ved hvis Afgjørelse der kan være Tale enten om at følge en ældre Praxis, eller om at etablere Principer, som kunne opnaae Fasthed. Ved at ordne Skiftecommissjonen paa en saadan Maade vil man opnaae, at der i den indtræder Mænd, som besidde den fornødne Indsigt til Udførelsen af de dem paa-